

Проте, зважаючи на їх слабку ефективність, необхідне застосування об'єктивних показників або їхніх поєднань, що дають змогу виявляти регіони, що, відповідно до заданих параметрів, зможуть ефективно використати отримані асигнування.

Список використаних джерел:

1. Лучик С. Д., Лучик В. Є. Розвиток регіональних ринків праці як індикатор ефективності державної регіональної політики. *Університетські наукові записки*. 2011. № 4. С. 485–491.

2.. Савчин І.З. Дослідження ефективності регіональної політики в Україні. *Науковий диспут: питання економіки та фінансів*: матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції, 28 грудня 2016 р., м. Київ. С. 67-71.

3. Савчин І. З. Оцінювання й аналізування конвергенції : дис. канд. ек. наук : 08.00.05. Івано-Франківськ, 2017. 164 с.

4. Державна служба статистики України. www.ukrstat.gov.ua (дата звернення 29.03.2018 р.)

УДК 332.14

РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКИ В УМОВАХ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕФОРМИ АДМІНІСТРАТИВНО- ФІНАНСОВОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Сімків Л. Є.

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
simkivlilya@gmail.com*

Ефективність регіональної економічної політики визначається обґрунтованістю прийнятих рішень, як на етапі її формування, так і на етапі реалізації. Ця політика повинна бути гнучкою та дієвою, здатною модернізуватися відповідно до існуючих умов, зміни цілей, завдань та принципів регіонального розвитку.

Головні цілі регіональної політики характеризують дві сторони регіонального розвитку. Мова йде про економічну ефективність та соціальну справедливість. Економічна ефективність вимагає економічно раціонального розподілу виробництва на території і використання виробничого потенціалу кожного регіону з метою забезпечення загальнонаціонального добробуту. В свою чергу, соціальна справедливість вимагає такого територіального розподілу економічної діяльності, при якому мешканці всіх регіонів мають рівні можливості для досягнення (забезпечення) належного життєвого рівня.

Це посилює суперечність між національними (зростання і ефективність) і регіональними (рівність) інтересами. На практиці ця суперечність вирішується досить просто, оскільки на кожному конкретному етапі

історичного розвитку в кожній конкретній країні домінує одна із вказаних цілей. Слушно з цього приводу зазначив академік А.Г. Гранберг, що при всій різноманітності формулювань цілі регіональної політики завжди виражають компроміс між економічною ефективністю і соціальною справедливістю [1, с.96]. Природа цього компромісу пов'язана з необхідністю перерозподілу фінансових ресурсів регіонів-лідерів до проблемних регіонів. Все це не тільки викликає незадоволення високорозвинених регіонів, але й знижує темпи їх розвитку. Пошуки шляхів вирішення цих проблем, а відповідно і дилема вибору між економічною ефективністю і соціальною справедливістю є важливим завданням державної регіональної політики.

Враховуючи нові цілі Державної регіональної політики, визначені Державною стратегією регіонального розвитку на період до 2020 року [2], а саме: підвищення рівня конкурентоспроможності регіонів; територіальна соціально-економічна інтеграція та просторовий розвиток; ефективне державне управління у сфері регіонального розвитку, а також розпочату децентралізацію управління та реформу міжбюджетних відносин, стратегічна місія регіональної економічної політики вбачається у створенні сприятливих умов для забезпечення розумного, сталого та інклюзивного зростання. Реалізація цієї місії мала б забезпечити подолання територіальних диспропорцій та підвищення конкурентоспроможності регіонів. Тому серед стратегічних пріоритетів реалізації регіональної економічної політики можна назвати наступні:

- підвищення ефективності функціонування системи управління регіональним і місцевим розвитком;
- удосконалення механізмів стимулювання економічного розвитку регіонів в умовах децентралізації;
- покращення ресурсного забезпечення територій з особливими проблемами розвитку (сільських, гірських).

Вибір пріоритетів базується на ефективному використанні внутрішнього потенціалу регіонів та зміні ролі місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у розробці та впровадженні такої регіональної економічної політики, яка б відповідала інтересам та прагненням регіональних та місцевих громад. Важливою передумовою ефективного розвитку регіонів та забезпечення їх економічного зростання є достатність фінансових ресурсів, необхідних для реалізації функцій, покладених на органи місцевого самоврядування. Водночас, децентралізація влади передбачає мінімальне втручання центральних органів влади в управління регіональним розвитком. Це говорить про підвищення відповідальності органів регіональної та місцевої влади за соціально-економічний розвиток регіонів. Тому цілі регіональної економічної політики в умовах децентралізації мають бути тісно інтегровані у загальну стратегію реформ, а її реалізація повинна сформувати підґрунтя для зміцнення фінансової спроможності територіальних громад, підвищення

конкурентоспроможності регіонів, забезпечення їх економічного зростання та підвищення життєвих стандартів населення.

Список використаних джерел:

1. Гранберг А.Г. Основы региональной экономики: учебник для вузов. Гос. ун-т. Высшая школа экономики. 5-е изд. М.: Изд. Дом ГУ ВШЭ, 2006. 495 с.
2. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року: постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 р. № 385 *Офіційний вісник України*. 2014. №70. С. 23. (Ст. 1966, код акту 73740/2014).
3. Сімків Л. Є. Регіональна економічна політика в умовах диспропорційності економічного зростання: автореф. дис... док. екон. наук: 08.00.05. Івано-Франківськ, 2019. 244 с.
4. Andrusiv, U., Simkiv, L., Dovgal, O., Demchuk, N., Potryvaieva, N., Cherchata, A., Popadynets, I., Tkachenko, G., Serhieieva, O & Sydor, H. (2020). Analysis of economic development of Ukraine regions based on taxonomy method. *Management Science Letters*, 10(3), 515-522. doi: [10.5267/j.msl.2019.9.029](https://doi.org/10.5267/j.msl.2019.9.029)

УДК 338:24

**ІНТЕГРАЦІЯ СОЦІАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ
У СТРАТЕГІЧНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ**

Ставнича Н. І.

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: vkadres@gmail.com*

Перспективи сталого розвитку України лежать у площині відповідальності національного уряду за реалізацію Порядку денного на XXI століття. Ця позиція в широкому аспекті передбачає... визначення загальнодержавних особливостей, напрямів і засобів забезпечення, що, у свою чергу, потребує креативних підходів до вибору шляхів системного розв'язання складних питань сталості в Україні [1; с.12]. Серед таких складних питань нами обрано соціальну безпеку, на яку, за нашими дослідженнями, направлено 18 завдань та 24 індикатори Цілей сталого розвитку України. Це зумовлює доречність інтеграції соціальної безпеки в стратегічне управління на рівні держави.

Стратегічне забезпечення соціальної безпеки у сучасних умовах передбачає:

- змістовні орієнтири стратегічних змін у національному суспільстві;
- створення умов для процесів перетворень;
- забезпечення взаємодії факторів стратегічного розвитку з урахуванням концепції людського розвитку;